

A בס"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of שבועות דף י"ט
Some of the topics we will learn about include.

The Machlokes in טומאת מקדש וקדשיו regarding
העלם מקדש

Whether one is liable for a Korban if he forgot only that
this was קדשים or the המקדש בית, but he DID know that he
was טמא.

The distinction in רבי אליעזר ורבי עקיבא's sources for
אינו חייב על העלם מקדש

Regarding

בעינן עד דידיע

אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי

Whether for טומאה the העלם בתחילה ידע must also include
the specific source of טומאה that caused him to become
טמא.

The Machlokes in the Braisa's two cases regarding
שני שבילין אחד טמא ואחד טהור

There were two roads, one was טמא from a מת that was
buried underneath, and the other was טהור, but it was not
known which road was טמא and which one was טהור

In one case

והלך בראשון ולא נכנס

בשני ונכנס

A person first went on both roads and afterward he
entered the המקדש בית.

And in the second case

הלך בראשון ונכנס

הזה ושנה וטבל

ואח"כ הלך בשני ונכנס

He went on one road and entered the המקדש בית. He then
purified himself with the אפר פרה and then went on the
second road and again entered the המקדש בית.

The תנא קמא holds in both cases he is חייב

רבי שמעון holds in the first case he is חייב, while in the
second case he is פטור

While רבי שמעון בן יהודה holds in both cases he is פטור.

B In the first case they disagree in

מקצת ידיעה

ככל ידיעה

If one certainly became טמא, but he knows only a partial
ידיעה whether this is considered a complete בתחילה ידיעה

And in the second case they disagree in

עשו ספק ידיעה

כידעה

If one knows that he possibly became טמא, whether this is
considered a complete בתחילה ידיעה

A

טומאת מקדש וקדשיו

regarding

העלם מקדש

אינו חייב על העלם מקדש

regarding

בעינן עד דידיע

שני שבילין

אחד טמא ואחד טהור

והלך בראשון ולא נכנס

בשני ונכנס

הלך בראשון ונכנס

הזה ושנה וטבל

ואח"כ הלך בשני ונכנס

B

מקצת ידיעה

ככל ידיעה

עשו ספק ידיעה

כידעה

1 So, let's review ...

The previous Mishnah taught

ידיעות הטומאה
שתים שהן ארבע

One who בשוגג, inadvertently, ate קדשים or entered the בית המקדש while he was טמא, must bring a קרבן עולה ויורד only if it was

יש בה ידיעה בתחלה
וידיעה בסוף
והעלם בינתיים

He knew of both the טומאה and the מקדש before and after he committed the עבירה, but he forgot only in the interim while he committed the עבירה.

The Pasuk mentions two forms of העלמה and the חכמים derived another two forms of העלמה.

As the Gemara in ג' דף explains

שתים
ידיעת טומאת קודש
וידיעת טומאת מקדש
שהן ארבע
קודש ומקדש

The Pasuk mentions טומאה העלם, he forgot that he was טמא, but he knew that this was קדשים or the המקדש; And the חכמים derived ומקדש קודש; he forgot that this was טמא, but he knew that he was טמא.

1

From the previous Mishnah...

**ידיעות הטומאה
שתים שהן ארבע**

One who ate קדשים or entered the המקדש בשוגג while he was טמא, must bring a קרבן עולה ויורד only if it was

**יש בה ידיעה בתחלה
וידיעה בסוף
והעלם בינתיים**

He knew of both the טומאה and the מקדש before and after he committed the עבירה, but forgot in the interim while he committed the עבירה.

The Pasuk mentions two forms of העלמה and the חכמים derived another two forms of העלמה.

As the Gemara in ג' דף explains...

לפי ארבע

לתי

**קודש
ומקדש**

And the חכמים derived העלם קודש ומקדש; he forgot that this was בית המקדש or קדשים, but he knew he was טמא.

**ידיעת טומאת קודש
וידיעת טומאת מקדש**

The Pasuk mentions העלם טומאה, he forgot that he was טמא, but he knew that this was בית המקדש or קדשים;

2 The Mishnah concludes that העלם קודש ומקדש is actually a Machlokes:

העלם קודש ומקדש holds like the תנא קמא that חייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש

One is liable for both העלם טומאה and העלם מקדש, because the Pasuk states ... ונעלם ממנו והוא טמא ואשם ונעלם ממנו והוא ידע ואשם

ונעלם שתי פעמים The word ונעלם is repeated twice to teach לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש

While רבי אליעזר ורבי עקיבא both hold על העלם טומאה חייב ואינו חייב על העלם מקדש One is liable only for העלם טומאה but not for העלם מקדש. However, they disagree as to the source for this Halachah:

רבי אליעזר holds אינו חייב על העלם מקדש Because the Pasuk states 'או נפש אשר תגע בכל דבר טמא וגו' או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא

The words שרץ ונעלם ממנו Teach על העלם שרץ חייב ואינו חייב על העלם מקדש One is חייב only if he forgot that he touched a שרץ and became טמא, but not if he only forgot the מקדש.

While רבי עקיבא holds אינו חייב על העלם מקדש From the following words ונעלם ממנו והוא טמא This teaches על העלם טומאה חייב ואינו חייב על העלם מקדש One is חייב only if he forgot that he became טמא, but not if he only forgot the מקדש.

2

העלם קודש ומקדש

תנא קמא holds like the תנא קמא that

חייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש

One is liable for both העלם טומאה and העלם מקדש,

because the Pasuk states

ונעלם ממנו והוא טמא ואשם...
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם

ונעלם ממנו והוא ידע ואשם

לחייב על העלם טומאה

ועל העלם מקדש

רבי אליעזר

אינו חייב על העלם מקדש

Because the Pasuk states

או נפש אשר תגע בכל דבר טמא וגו'
או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא

או נפש אשר תגע בכל דבר טמא וגו'

ואינו חייב על העלם מקדש

One is חייב only if he forgot that he touched a שרץ and became טמא, but not if he only forgot the מקדש.

רבי עקיבא

אינו חייב על העלם מקדש

From the following words

ונעלם ממנו והוא טמא

ונעלם ממנו והוא טמא

ואינו חייב על העלם מקדש

One is חייב only if he forgot that he became טמא, but not if he only forgot the מקדש.

3 The Gemara asks
מאי בינייהו
What is the distinction between רבי אליעזר's source and רבי עקיבא's source?

1.
רבי יוחנן says
משמעות דורשין איכא בינייהו
There is no Halachic distinction.
Their Machlokes is only from where this is derived.

2.
While חזקיה says
שרץ ונבלה איכא בינייהו
There is an Halachic distinction regarding טומאה whether the ידיעה בתחילה must include the specific source of the טומאה that caused him to become טמא.

According to רבי אליעזר's source from the word שרץ;
בעינן עד דידע
אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי
He must also know the specific source of טומאה; but if he does not know the specific source of טומאה, it is not considered a בתחילה ידיעה, and he is פטור.

While according to רבי עקיבא's source from the word טמא;
לא בעינן עד דידע
אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי
Even if he does not know the specific source of טומאה, but if he knows that he became טמא, it is considered a ידיעה בתחילה, and he is חייב.
=====

3
מאי בינייהו
רבי אליעזר רבי עקיבא
אינו חייב אינו חייב
על העלם מקדש על העלם מקדש

רבי יוחנן
משמעות דורשין איכא בינייהו
There is no Halachic distinction.
Their Machlokes is only from where this is derived.

חזקיה
שרץ ונבלה איכא בינייהו
There is an Halachic distinction regarding טומאה whether the ידיעה בתחילה must include the specific source of the טומאה that caused him to become טמא.

According to רבי אליעזר's source from the word...
או נפש אשר תגע בכל דבר טמא וגוי
או בנבלה שרץ טמא ונעלם מבינו והוא טמא
בעינן עד דידע
אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי
He must also know the specific source of טומאה; but if he does not know the specific source of טומאה, it is not considered a בתחילה ידיעה, and he is פטור.

While according to רבי עקיבא's source from the word...
ונעלם מבינו והוא טמא
לא בעינן עד דידע
אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי
Even if he does not know the specific source of טומאה, but if he knows that he became טמא, it is considered a ידיעה בתחילה, and he is חייב.

4 There is a similar Machlokes regarding קרבן חטאת of a ידיעה בסוף
 In the Mishnah in מסכת כריתות, which discusses a case of חלב ונותר לפניו
 ואכל אחד מהן בשוגג ואינו יודע איזה מהן
 If there was a piece of חלב and a piece of נותר before someone, and he ate one of them בשוגג, but he does not know which one;

רבי אליעזר holds he is חייב חטאת, because מה נפשך חלב אכל חייב נותר אכל חייב

He knows that he certainly committed a transgression whichever he ate. And even though he does not know the specific transgression, he is חייב, because for a קרבן חטאת a specific ידיעה is not required.

While רבי יהושע holds that he is פטור, because the Pasuk states

או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה ... והביא את קרבנו עד שיודע לך במה חטא

He must know of the specific transgression.

4 There is a similar Machlokes regarding קרבן חטאת of a ידיעה בסוף
 In the Mishnah in מסכת כריתות, which discusses a case of

**חלב ונותר לפניו
 ואכל אחד מהן בשוגג
 ואינו יודע איזה מהן**

If there was a piece of חלב and a piece of נותר, and he ate one of them בשוגג, but he does not know which one;

רבי יוחנן
פטור

because the Pasuk states

**או הודע אליו
 זמאתו אשר זמא בה
 והביא את קרבנו...**

עד שיודע לך במה חטא
 He must know the specific transgression.

רבי אליעזר
חייב חטאת

**מה נפשך
 חלב אכל חייב
 נותר אכל חייב**

He knows that he certainly committed a transgression whichever he ate, even though he doesn't know the specific transgression. He is חייב, because for a קרבן ידיעה a specific חטאת is not required.

5 The Gemara, however, points out that there seems to be a contradiction in the opinions of רבי אליעזר:
 In our Mishnah, regarding קרבן עולה ויורד of a ידיעה בתחילה, רבי אליעזר holds
 בעינן עד דידע
 אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי
 A specific ידיעה is required.
 While in the Mishnah in מסכת כריתות, regarding ידיעה בסוף of a חטאת, קרבן חטאת, רבי אליעזר holds
 לא בעינן עד דידע
 A specific ידיעה is not required.

The Gemara reconciles the two rulings of רבי אליעזר and explains that there is indeed a difference between קרבן חטאת and קרבן עולה ויורד:

Regarding קרבן חטאת
 לא בעינן עד דידע
 Because the Pasuk, there, states
 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה ... והביא את קרבנו
 חטא כל שהוא
 He brings a חטאת if he knows that he sinned - any sin - even if he does not know which specific עבירה עבירה.

However, regarding קרבן עולה ויורד
 בעינן עד דידע
 Because the Pasuk, here, begins with
 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא
 Why did the Pasuk also need to mention
 או בנבלת שרץ טמא

It must be to teach that
 בעינן עד דידע
 אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי

However, רבי עקיבא, in our Mishnah holds that the word שרץ is not superfluous to teach בעינן עד דידע, because איידי דבעי למיכתב בהמה וחיה לכדרבי כתיב נמי שרץ
 Since the Pasuk needed to mention וחיה בהמה וחיה for רבי's Drashah, it also mentions שרץ
 =====

5 **?**
 רבי אליעזר
 In the Mishnah in מסכת כריתות, regarding קרבן חטאת of ידיעה בסוף, לא בעינן עד דידע
 A specific ידיעה is not required.
 רבי אליעזר
 In our Mishnah, regarding קרבן עולה ויורד of ידיעה בתחילה, בעינן עד דידע אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי
 A specific ידיעה is required.

There is a difference between קרבן חטאת and קרבן עולה ויורד:

Regarding קרבן חטאת
 לא בעינן עד דידע
 Because the Pasuk states
 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו...
 חטא כל שהוא
 He brings a חטאת if he knows that he sinned - any sin even if he does not know which עבירה עבירה.

Regarding קרבן עולה ויורד
 בעינן עד דידע
 The Pasuk here begins with
 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא
 Why did the Pasuk also need to mention
 או בנבלת שרץ טמא
 It must be to teach that
 בעינן עד דידע אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי

However, רבי עקיבא, in our Mishnah holds that the word שרץ is not superfluous to teach בעינן עד דידע because איידי דבעי למיכתב בהמה וחיה לכדרבי כתיב נמי שרץ
 Since the Pasuk needed to mention וחיה בהמה וחיה for רבי's Drashah, it also mentions שרץ

6 The Gemara proceeds with a Braisa regarding טומאת מקדש in which there is a 3-way Machlokes:

תנו רבנן שני שבילין אחד טמא ואחד טהור
There were two roads, one was טמא from a מת that was buried underneath and one was טהור, but it was not known which road was טמא and which one was טהור;

In the first case;
והלך בראשון ולא נכנס
בשני ונכנס
חייב

If after going through both roads one entered the בית המקדש, he is obligated to a קרבן עולה ויורד.

And likewise, in the second case;

הלך בראשון ונכנס
הזה ושנה וטבל
ואח"כ הלך בשני ונכנס
חייב

If he went through one road, entered the בית המקדש, and then purified himself with the אפר פרה. He then went through the other road and again entered the בית המקדש, he is also obligated to a קרבן עולה ויורד.

This is the קמא's opinion.

ורבי שמעון פוטר
פטר רבי שמעון says that in the second case he is פוטר.

While רבי יהודה בן שמעון says that
רבי שמעון פוטר בכולן
רבי שמעון holds that in both cases he is פטר.

The Gemara first discusses the latter two opinions of רבי שמעון and רבי יהודה משום רבי שמעון:

6 **טומאת מקדש**
מן רבנן
שני שבילין אחד טמא ואחד טהור

There were two roads,
one was טמא from a מת that was buried underneath
and one was טהור,
but it was not known which road was טמא

In the first case;

**והלך בראשון ולא נכנס
בשני ונכנס
חייב**

If after going through both roads he entered the בית המקדש,
he is obligated to a קרבן עולה ויורד.

And likewise, in the second case;

**הלך בראשון ונכנס
הזה ושנה וטבל
ואח"כ הלך בשני ונכנס
חייב**

If he went through one road, entered the בית המקדש,
and then purified himself with the אפר פרה.
He then went through the other road and again entered
the בית המקדש, he is also obligated to a קרבן עולה ויורד.

This is the קמא's opinion.

*ורבי שמעון
פוטר*

In the second case he is פטר.

While רבי יהודה בן שמעון says
רבי שמעון פוטר בכולן
In both cases he is פטר.

7 Regarding the first case of הלך בראשון ולא נכנס בשני ונכנס בית המקדש;
The Gemara asks ממ"נ טמא הוא All should agree that he's חייב, because since he knows that he certainly became טמא, there is a בתחילה?

Therefore, we must say that the Braisa refers to a case כגון שהלך בראשון ובשעה שהלך בשני שכח שהלך בראשון דהויא ליה מקצת ידיעה He went through the first road, but when he then went through the second road, he forgot that he also went through the first road. Therefore, although he is certainly טמא, he only had a partial ידיעה that he was טמא before he entered the המקדש בית, because according to his knowledge he was only טמא ספק.

And the Machlokes is as follows: אמרינן רבי שמעון holds that he's חייב, because ככל ידיעה This partial ידיעה is considered a complete בתחילה ידיעה.

While פטור רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון holds that he's חייב, because לא אמרינן מקצת ידיעה ככל ידיעה A partial ידיעה is not considered like a complete ידיעה בתחילה.

However, they both agree in the second case הלך בראשון ונכנס הזה ושנה וטבל ואח"כ הלך בשני ונכנס פטור Because לא עשו ספק ידיעה כידיעה Each time he entered, he was only ספק טמא from each road, because he became טהור in between, and a ספק ידיעה is not considered a בתחילה ידיעה, and he is פטור.

7 *The first case...*
הלך בראשון ולא נכנס בשני ונכנס
Where he went through both roads before entering the המקדש בית;

ממ"נ טמא הוא

All should agree that he's חייב, because since he knows that he certainly became טמא, there is a בתחילה?

כגון שהלך בראשון ובשעה שהלך בשני – שכח שהלך בראשון דהויא ליה מקצת ידיעה

He went through the first road, but when he then went through the second road, he forgot that he also went through the first road.

Therefore, although he is certainly טמא, he only had a partial ידיעה that he was טמא before he entered the המקדש בית, because according to his knowledge he was only טמא ספק.

רבי למצון בן יבדב מלום רבי למצון
פטור

לא אמרינן מקצת ידיעה ככל ידיעה
A partial ידיעה is not considered like a complete בתחילה ידיעה.

רבי למצון
חייב

אמרינן מקצת ידיעה ככל ידיעה
This partial ידיעה is considered a complete בתחילה ידיעה.

The second case – they both agree...

הלך בראשון ונכנס – הזה ושנה וטבל ואח"כ הלך בשני ונכנס פטור

Because לא עשו ספק ידיעה כידיעה

Each time he entered, he was only ספק טמא from each road, because he became טהור in between, and a ספק ידיעה is not considered a בתחילה ידיעה, and he is פטור.

8 While the תנא קמא holds in the first case
הלך בראשון ולא נכנס
בשני ונכנס
חייב
Because
אמרינן מקצת ידיעה
ככל ידיעה

And the תנא קמא holds in the second case
הלך בראשון ונכנס
הזה ושנה וטבל ואח"כ הלך בשני ונכנס
חייב

For which the Gemara gives two explanations:

1.

רבי יוחנן explains the תנא קמא holds
כאן עשו ספק ידיעה
כידועה

A questionable ידיעה is considered a בתחילה, and
therefore he is חייב.

2.

While ריש לקיש says the תנא קמא is שמעאל רבי who holds
לא בעינן ידיעה בתחלה

Even if one had no ידיעה בתחילה, he also becomes חייב עולה
ויורד

=====

8 While the תנא קמא holds...
In the first case
**הלך בראשון ולא נכנס
בשני ונכנס
חייב**
Because
אמרינן מקצת ידיעה ככל ידיעה

In the second case
**הלך בראשון ונכנס
הזה ושנה וטבל
ואח"כ הלך בשני ונכנס
חייב**

רבי יוחנן
רבי שמעאל holds like תנא קמא
**לא בעינן ידיעה
בתחלה**
Even if one had no ידיעה בתחילה,
he also becomes חייב עולה ויורד

רבי יוחנן
The תנא קמא holds
**כאן עשו ספק ידיעה
כידועה**
A questionable ידיעה
is considered a בתחילה,
and therefore he is חייב.

9 The Gemara proceeds with a contradiction in both רבי יוחנן
וריש לקיש
Here רבי יוחנן holds
עשו ספק ידיעה
כידועה
While ריש לקיש who does not go with this explanation
seems to hold
לא עשו ספק ידיעה
כידועה

While elsewhere their opinions seem to be reversed, as
the Braisa states
אכל ספק חלב ונודע
ספק חלב ונודע

If a person ate one piece of questionable חלב, and he
became aware of this ספק עבירה, and then he ate a second
piece of questionable חלב and became aware of this ספק
עבירה,

9 The Gemara proceeds with a contradiction in both
ריש לקיש and רבי יוחנן
While ריש לקיש seems to hold
Here רבי יוחנן holds
**לא עשו ספק ידיעה
כידועה** **עשו ספק ידיעה
כידועה**

While elsewhere their opinions seem to be reversed
as the Braisa states

**אכל ספק חלב ונודע
ספק חלב ונודע**

If a person ate one piece of questionable חלב,
and he became aware of this ספק עבירה,
and then he ate a second piece of questionable חלב
and became aware of this ספק עבירה,

10 there is a Machlokes in how many תלוי אשם תלוי he must bring;

רבי says

כשם שמביא חטאת על כל אחד ואחד

כך מביא אשם תלוי על כל אחד ואחד

Just as, one brings two חטאת for two עבירות;

So too, one brings two תלוי אשם תלוי for two עבירות.

רבי שמועון says

אינו מביא אלא אשם תלוי אחד

He brings only one תלוי אשם תלוי for the two עבירות,

because the Pasuk states

... והביא איל תמיים

על שגגתו אשר שגג

The repeated, singular word שגג teaches

התורה ריבתה שגגות הרבה ואשם תלוי אחד

He brings one תלוי אשם even for multiple עבירות.

10 *There is a Machlokes in how many תלוי אשם תלוי he must bring;*

רבי

כשם שמביא חטאת על כל אחד ואחד כך מביא אשם תלוי על כל אחד ואחד

Just as, one brings two חטאת for two עבירות;

So too, one brings two תלוי אשם תלוי,

for two עבירות.

רבי שמעון

אינו מביא אלא אשם תלוי אחד

He brings only one תלוי אשם תלוי for the two עבירות,

because the Pasuk states

והביא איל תמיים... על שגגתו אשר שגג

The repeated, singular word שגג teaches

התורה ריבתה שגגות הרבה

ואשם תלוי אחד

He brings one תלוי אשם even for multiple עבירות.

11 And there is a Machlokes in רבי יוחנן ורבי ירש ולקיש רבי יוחנן's opinion:

רבי ירש says

כאן שנה רבי ידיעות ספיקות מתחלקות לחטאות

רבי is saying;

Just as, a דעה between two עבירות is considered

like a דעה to separate them to create a separate חיוב

חייב for each עבירה חטאת

So too, a דעה between two עבירות also creates a separate

חיוב חטאת for each עבירה תלוי אשם תלוי.

Accordingly, רבי ירש holds also regarding טומאת מקדש

עשו ספק ידיעה

כידיעה

11 *And there is a Machlokes in רבי יוחנן ורבי ירש ולקיש רבי יוחנן's opinion:*

רבי ירש

כאן שנה רבי ידיעות ספיקות מתחלקות לחטאות

רבי is saying;

Just as, a דעה between two עבירות is considered like a דעה to separate them to create a separate חיוב חטאת for each עבירה תלוי אשם תלוי;

So too, a דעה between two עבירות also creates a separate חיוב חטאת for each עבירה תלוי אשם תלוי.

Accordingly, רבי ירש holds also regarding טומאת מקדש

עשו ספק ידיעה – כידיעה

12 However, רבי יוחנן says
 כשם שידיעות ודאי בעלמא מתחלקות לחטאות
 כך ידיעות ספק מתחלקות לאשמות
 רבי is saying;
 Just as, a ודאי ידיעה between two עבירות ודאי creates a
 separate חטאת for each עבירה;
 So too, a ספק ידיעה between two ספק עבירות ספק can create a
 separate חטאת for each עבירה תלוי.

Apparently, רבי יוחנן holds
 ידיעות ספיקות אין מתחלקות לחטאות
 A ודאי ידיעה between two עבירות ודאי is not considered like
 a ודאי ידיעה, and accordingly, רבי יוחנן holds regarding
 טומאת מקדש
 לא עשו ספק ידיעה
 כידיעה

However, here, in the case of שני שבילין,
 רבי יוחנן holds
 עשו ספק ידיעה
 כידיעה
 While ריש לקיש holds
 לא עשו ספק ידיעה
 כידיעה

The Gemara reconciles as follows
 דרבי יוחנן אדרבי יוחנן לא קשיא
 כאן עשו
 ולא בכל התורה כולה עשו

Only regarding טומאת מקדש do we say
 עשו ספק ידיעה
 כידיעה
 Because
 דלא כתיבא ידיעה בהדיא
 The Pasuk does not mention the word ידיעה, and ידיעה
 is derived merely through the word ונעלם. There-
 fore, a ספק ידיעה is sufficient

12 רבי יוחנן
**כשם שידיעות ודאי בעלמא
 מתחלקות לחטאות
 כך ידיעות ספק מתחלקות לאשמות**

רבי is saying;
 Just as, a ודאי ידיעה between two עבירות ודאי creates a
 separate חטאת for each עבירה;
 So too, a ספק ידיעה between two ספק עבירות ספק can
 create a separate חטאת תלוי for each עבירה.

Apparently, רבי יוחנן holds

**ידיעות ספיקות
 אין מתחלקות לחטאות**

A ודאי ידיעה between two עבירות ודאי is not
 considered like a ודאי ידיעה, and accordingly,
 טומאת מקדש רבי יוחנן holds regarding

**לא עשו ספק ידיעה
 כידיעה**

?

However, here, in the case of שני שבילין,

רש לקיש רבי יוחנן
**עשו ספק ידיעה לא עשו ספק ידיעה
 כידיעה כידיעה**

דרבי יוחנן אדרבי יוחנן לא קשיא

**כאן עשו
 ולא בכל התורה כולה עשו**

Only regarding טומאת מקדש do we say

**עשו ספק ידיעה
 כידיעה**

Because

דלא כתיבא ידיעה בהדיא

The Pasuk does not mention the word ידיעה,
 and ידיעה is derived merely through the word ונעלם.
 Therefore, a ספק ידיעה is sufficient